

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 18.381 van 5 november 2008
in de zaak RvV X / IV**

In de zaken: X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X
die verklaren van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 13 juni 2008 hebben ingediend tegen
de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27
mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het
grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2
september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en
van attaché A. VAN DE VOORDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 1 november 2005 het Rijk binnen en dienden op 23 november 2007 een asielaanvraag in. Op 27 mei 2008 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
2. Het asielrelaas van eerste verzoekster RAJALINGAM Jeevarani wordt als volgt weergegeven door de Commissaris-generaal: *“U zou over de Sri Lankaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Mutthur, Trincomalee. U diende op 4 november 2005 een eerste asielaanvraag in. Op 23 maart 2006 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) een bevestigende beslissing tot weigering van*

verblijf. Hierop diende u op 23 november 2007 samen met uw echtgenoot Murugaiah Thayalan (0519460Z) een tweede asielaanvraag in. U zou in de tussentijd niet terug naar Sri Lanka gekeerd zijn. Waar u zich in uw eerste asielaanvraag nog beriep op uw vrees voor vervolging door de "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam), zouden zich ondertussen feiten hebben voorgedaan waardoor u nu ook een vrees voor vervolging kent voor het Srilankaanse leger. Zo zou het leger eind 2006 de oostelijke regio van Sri Lanka waar u vandaan komt hebben heroverd op de "LTTE". Uw huis zou hierbij vernietigd zijn waardoor uw moeder in een vluchtelingenkamp terecht kwam. Het Srilankaanse leger zou in de veroverde "LTTE" basissen dossiers gevonden hebben. Het leger zou uw moeder benaderd hebben met vragen over u; ze zouden immers een "LTTE" dossier over u gevonden hebben. Uw moeder zou verklaard hebben dat u omwille van problemen met de "LTTE" Sri Lanka diende te verlaten, wat niet geloofd werd. Later zou het leger uw moeder opnieuw benaderd hebben. Ze zouden achterhaald hebben dat u in het verleden actief was voor de pro- Tamil politieke partijen "TULF" (Tamil United Liberation Front) en "TNA" (Tamil National Alliance). U zou zo bv. geholpen hebben bij de verkiezingen van 2004. Tevens zou u in april 2005 een vergadering hebben helpen organiseren, waarbij gesproken werd over de rechten voor de Tamilbevolking. Het leger zou u nu dus ook zoeken wegens uw activiteiten voor deze partijen en wegens uw aanwezigheid op deze vergadering. Voorts zou u vernomen hebben dat uw vroegere werkgever, de journalist Nadarajah Kuruparan, door de inlichtingendienst van het leger opgepakt werd. Toen hij vrijgelaten werd, zou u hem gecontacteerd hebben. Hij beweerde dat hij tijdens zijn ondervraging uw naam als zijnde één van zijn bronnen aan het leger had moeten geven. Hierdoor dient u nu dus ook het Srilankaanse leger te vrezen. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: het geboortecertificaat en het attest van het poliovaccin van uw zoon, documenten van het vluchtelingenkamp waar uw moeder verblijft, een attest over de vernietiging van jullie huis (en vertaling), een brief van een Tamil parlements lid (en de envelop waarin deze brief verstuurd werd), een brief van het agentschap waarvoor u als journaliste werkte, een internetartikel en uw identiteitskaart."

3. Het asielrelaas van tweede verzoeker MURUGAIAH Thayalan wordt als volgt weergegeven door de Commissaris-generaal: "U zou over de Srilankaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Trincomalee. U had samen met uw echtgenote Rajalingam Jeevarani (05/19475/Z) een eerste asielaanvraag ingediend op 4 november 2005. Het Commissariaat-generaal (CGVS) nam hierbij op 23 maart 2006 een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf. Op 23 november 2007 heeft u samen met uw echtgenote een tweede asielaanvraag ingediend. In de tussentijd zouden jullie niet teruggekeerd zijn naar Sri Lanka. Er zouden zich nieuwe feiten hebben voorgedaan waardoor uw echtgenote vervolging door de Srilankaanse autoriteiten koestert. Hierdoor zou u bij terugkeer naar Sri Lanka, ook een vrees voor vervolging kennen. U legt geen enkel nieuw document voor ter ondersteuning van uw asielrelaas. U verwijst enkel naar uw geboortecertificaat."
4. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging

van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506).

3. In een enig middel stelt verzoekende partij: *“Verzoekers werd het statuut van vluchteling en subsidiair beschermingsstatuut geweigerd daar zij er niet in geslaagd zijn een vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken. Verzoekers kunnen zich met deze beslissing absoluut niet akkoord verklaren en wensen het volgende te benadrukken”*.

Nopens de status van vluchteling.

4. In een eerste onderdeel van het enige middel verklaart eerste verzoekster haar land verlaten te hebben nadat ze gevisieerd werd door het LTTE omwille van haar journalistieke activiteiten.
 1. In het kader van haar eerste asielaanvraag werd door de Commissaris-generaal op 21 maart een negatieve beslissing genomen inzake de vluchtelingenstatus en haar werk als journaliste *“als uiterst lokaal en met een beperkte invloed beschreven”* overigens werd erop gewezen dat verzoekster nooit de bescherming had ingeroepen van de Srilankaanse autoriteiten en dat er bovendien een intern vluchtalternatief voorhanden was. Bij haar tweede asielaanvraag herhaalt eerste verzoekster haar vrees voor het LTTE en beweert thans ook de Srilankaanse autoriteiten te vrezen. Haar voormalige werkgever zou verzoeksters naam hebben doorspeeld aan de Srilankaanse autoriteiten, het leger zou op de hoogte zijn van haar politieke activiteiten in het verleden en in een LTTE kamp een dossier op haar naam gevonden hebben.
 2. Tweede verzoeker steunt zijn tweede asielaanvraag integraal op de asielmotieven van zijn echtgenote.
5. Wat betreft eerste verzoeksters vrees voor het LTTE naar aanleiding van haar journalistieke activiteiten dient te worden vastgesteld dat dit reeds beoordeeld werd in het kader van verzoeksters eerste asielaanvraag. Er werd geconcludeerd dat eerste verzoeksters journalistieke acties slechts van beperkte aard konden zijn en ze bescherming had kunnen vinden. De Raad is ten dezen niet bevoegd om de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag te herbeoordelen.
 1. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijft in onderhavige procedure beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde feiten.

6. Eerste verzoeksters toevoegingen aan haar eerste asielaanvraag kunnen niet overtuigen. In het bijzonder dat haar vroegere werkgever haar naam zou hebben genoemd aan de Srilankaanse autoriteiten en dat ze politieke activiteiten had voor de TULF. Het is immers redelijk te verwachten dat indien verzoekster naast haar werk als journaliste tevens politiek geëngageerd was, zij dit spontaan vermeld zou hebben in het kader van haar eerste asielaanvraag. Dat zij dit niet gedaan heeft, ondermijnt de geloofwaardigheid van haar politiek engagement.
1. Eerste verzoeksters kennis over de TULF, het ontstaan, de werking, de relaties met andere Tamilgroepen, de verkiezingscampagne en volksvertegenwoordigers is daarenboven onvoldoende om een politiek engagement aannemelijk te maken. De feitenkennis waarneer verwezen wordt in het verzoekschrift -*“Voorts is het ook belangrijk te benadrukken dat zij wel degelijk wist dat de partij TULF opging in TNA en een eenheidsfront vormde”*- vindt geen grondslag in het administratief dossier kan bovendien de algemeen gebrekkige kennis van gebeurtenissen waarbij ze direct betrokken (onder meer de verkiezingen) was niet herstellen. Eerste verzoekster maakt geen vervolging door de LTTE aannemelijk omwille van haar politieke activiteiten voor de TULF. Verzoeksters verklaringen inzake de omstandigheden waarin haar baas zou zijn ondervraagd over haar worden niet geobjectiveerd en zijn bovendien tegenstrijdig of vaag inzake zijn arrestatie en het tijdstip waarop eerste verzoekster met hem contact opnam.
2. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoeksters voorgehouden problemen door de LTTE dient te worden vastgesteld dat het evenmin aannemelijk is dat de LTTE op dit punt een dossier van haar zou hebben. Aangezien verzoekster initieel verklaarde het LTTE te vrezen omdat ze de wanpraktijken van deze organisatie aankloeg via haar journalistieke activiteiten -waaraan wel geloof kan worden gehecht- is het niet aannemelijk dat dit het leger ertoe zou aanzetten haar op te sporen en te vervolgen.
3. Tweede verzoeker voegt hieraan niets toe, noch legt hij hierover bijkomende stukken of elementen neer.
7. De verzoekende partij geeft in het verzoekschrift een opsomming van recente incidenten in Sri Lanka en besluit dat uit *“het recente rapport van Amnesty Internationale en verschillende mediaberichtgeving”* blijkt: *“de toestand in Sri Lanka is op zijn minst ernstig en zorgwekkend”*.
1. Het volstaat niet te wijzen op de algemene situatie in het land van herkomst en naar algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat de verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).
8. De in het kader van haar tweede asielaanvraag ingeroepen feiten, met name dat er na haar vlucht bepaalde gebeurtenissen voordeden waardoor zij thans gezocht wordt door de overheid komen verzonnen voor en worden niet geobjectiveerd. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
9. Dit onderdeel van het middel is ongegrond.

10. Verzoekende partij beroept zich in het tweede onderdeel van het middel op de subsidiaire bescherming.
11. Verzoekende partij benadrukt dat hun herkomst en identiteit voldoende wordt aangetoond: *“Zij zijn beiden afkomstig uit Trincomalee. Het CGVS bevestigt in haar beslissing dat dit zelfs gestaafd word(t) gelet op de kennis van de regio en de voorgelegde documenten. Bovendien is het duidelijk aan de hand van de documenten die verzoekster neerlegde dat zij werkelijk is moeten vluchten uit haar regio gelet op het geweld en de oorlog die er toen in feite aan de gang was. Dit wordt bevestigd aan de hand van de documenten die zij neerlegde en waaraan door het CGVS totaal niet getwijfeld wordt: Documenten van vluchtelingenkamp van haar moeder; Attest van vernietiging van haar huis (en vertaling)”*.
12. Verzoekende partij vervolgt: *“De algemene toestand in Sri Lanka is thans zeer ernstig, er is sprake van een intern gewapend conflict, in feite is er terug een burgeroorlog. Niet alleen de algemene toestand in Sri Lanka maakt het voor verzoekers onmogelijk om terug te keren maar ook hun persoonlijke toestand. Verzoeker(s) zijn immers afkomstig uit Trincomalee en tamil. Zij kunnen onmogelijk terug gelet op hun tamilafkomst. Bovendien is Colombo geen intern vluchtalternatief voor hen”*.
13. Het Cedoca-document (CL2007-010w) erkent dat de situatie in Sri Lanka verontrustend is maar meent dat de situatie in de hoofdstad Colombo niet van aard is dat elke Tamil, louter omwille van zijn etnische origine, er een reëel risico op ernstige schade loopt. Zakenmannen, politieke figuren, pro-Tamilactivisten en journalisten kunnen het doelwit zijn van gewelddadige acties, bovendien heerst er algemene onrust. Ter terechtzitting legt verwerende partij een nieuwe updatenota neer (CL2008-010w) die de voorgaande bevindingen bevestigt en nader de situatie in het noorden en noordoosten van Sri Lanka toelicht.
14. In de eerste asielaanvraag worden eerste verzoeksters taken als journaliste aannemelijk geacht maar omschreven *“als uiterst lokaal en met een beperkte invloed”*. Uit het administratief dossier blijkt verder dat zowel eerste verzoekster als tweede verzoeker vele familieleden hebben die in de oorlog en het religieuze geweld zijn gedood en dat eerste verzoeksters moeder thans in Sri Lanka in een vluchtelingenkamp verblijft nadat ook haar huis werd vernield en dit niettegenstaande eerste verzoekster tijdens haar initiële verklaringen gesteld had dat haar familie bemiddeld was en vele gronden bezat (zie kampattest). De draagwijdte en de impact van eerste verzoeksters journalistieke activiteiten worden niet enkel door verweerder terecht in vraag gesteld, eerste verzoekster bevestigt ter terechtzitting de beperkte en onregelmatige aard van deze activiteiten. De feiten dienen dan ook te worden herleid tot hun juiste proporties waarvan de kern wel overeind blijft: verzoekende partij is afkomstig uit het Muttur in het District van Trincomalee in Oost-Sri Lanka, eerste verzoekster had naast haar administratieve baan in het ziekenhuis, ook beperkte journalistieke activiteiten en tweede verzoeker had een winkel. Eerste verzoekster legt een perskaart en het attest van haar persagentschap neer. Verzoekende partij valt dan ook binnen de categorie van mensen zoals beschreven in punt 3.1 van de Cedocanota (CL2008-010w p.8). Deze bevinding moet cumulatief worden gezien met de overige conclusies van de Cedocanota inzake de *“rechtstreekse gevolgen van het gewapend conflict”* en de *“(bom)aanslagen buiten oorlogsgebied”*.
15. Verzoekende partij toont aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

16. Het tweede onderdeel van het enige middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 5 november 2008 door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

K. DECLERCK.